

“హలో రఘూ! కమాన్. ఇంత ఆలస్యమయిందే?” రఘురాంతో అన్నాడు రమేష్.

“గెస్ట్ వచ్చారు యింటికి. సారీ”

“నెవర్ మైండ్. రామ్మా, శారదా! లోపల వసుధ నీ కోసమే ఎదురు చూస్తోంది వెళ్ళు” రఘురాం భార్య శారదతో అన్నాడు. రమేష్ శారద లోపలికి వెళ్ళాక రఘురాం రమేష్ ప్రక్కనే నిలబడి గెస్ట్ ను రిసీవ్ చేసుకోసాగాడు. రమేష్ కూతురు దివ్య పెళ్ళి సందర్భంగా ఏర్పాటు చేసిన రిసెప్షన్ అది. వియ్యంకుల కోరిక మేరకు పెళ్ళి తిరుమలలో జరిపించాడు రమేష్. రిసెప్షను మాత్రం తన ఊరిలోనే ఏర్పాటు చేసి బంధుమిత్రులందరినీ ఆహ్వానించాడు.

“రమేష్. మా షాలిని, దినేష్ వచ్చారా” రఘురాం అడిగాడు.

షాలిని అందంగా ఉండటమే కాదు, చాలా చురుకైన పిల్ల కూడా. ఎలాంటి వారితోనైనా తొందరగా కలిసిపోతుంది.

“అహ. మీ హీరో హీరోహోండా పై తన ముద్దుల చెల్లెల్ని వెనుక కూర్చోబెట్టుకొని వచ్చాడు. ఐ థింక్ హి ఈజ్ ఎంజాయింగ్ విత్ హిజ్ ఫ్రెండ్స్” అన్నాడు రమేష్.

రఘురాం అక్కడ్నుంచి కదలి మెల్లగా నడవసాగాడు. దూరంగా ఫ్రెండ్స్ తో దినేష్ కనిపించడంతో అటువైపు అడుగులు వేశాడు.

“నమస్తే అంకుల్” దినేష్ స్నేహితులందరూ రఘురాంతో చేతులు కలిపారు.

“బాగున్నారా.. బాగా చదువుకొంటున్నారా”

అందరూ తలూపారు.
“హేడ్ యువర్ డిస్టర్”

“నో అంకుల్. వుయ్ ఆర్ వెయిటింగ్ ఫర్ మదన్”

“ఓకె ఎంజాయ్” అంటూ అక్కడ్నుంచి కదిలాడు.

వెళ్తున్న రఘురాంను చూస్తూ “దినేష్. మీ నాన్నగారు చాలా యంగ్గా కనిపిస్తున్నారు. మీ అన్న అంటే నమ్మేస్తారు ఎవరైనా” అన్నాడు దినేష్ ఫ్రెండ్ చైతన్య.

“అవునూ. వార్లక్యం శరీరానికి రావాలేగానీ మనసుకు రాకూడదు అంటారు ఆయన” దినేష్ చెప్పాడు.

“చాలా కరెక్టుగా చెప్పారు” మెచ్చుకున్నాడు మరో ఫ్రెండ్.

రఘురాం కొడుకు ఫ్రెండ్స్ ని పలకరించాక ఆడ పిల్లలున్న దిశగా నడిచాడు.

షాలిని తన స్నేహితురాళ్ళతో మాట్లాడుతూంది. నవ్వుతూ, ఉల్లాసంగా, కనిపిస్తున్న కూతుర్ని చూసి మనసులోనే సంతోషపడ్డాడు.

“నమస్తే అంకుల్” అందరూ రఘురాంను విష్ చేశారు. వాళ్ళంతా అతనికి ఇదివరకే పరిచయం ఉన్నవారు.

కూతురి భుజంపై చెయ్యి వేసి “భోం చేశావా” అని అడిగాడు.

“ఇంకా లేదు డాడీ ముందు అంకుల్ ఆఫీస్ స్టాఫ్ భోజనాలు అవనీండి. మాకేం తొందర. అవునూ. దీనూ కనబడ్డాడా మీకు”

“ఆ చివర ఉన్నాడు. ఎందుకు?”

“మా ఫ్రెండ్స్ తో వాడిచేత ఓ పాట పాడించా లని అనుకొంటున్నారు”

“వెరీ గుడ్. నేను వెళ్ళి వాణ్ణి పంపిస్తాను”

“మీరు వెళ్ళకండి. కాసేపాగి నేనే వెళ్ళి పిలుచుకొస్తాను”

“ఫరవాలేదమ్మా. నాకు ఏం పని ఉంది యిక్కడ. ఓ.కె. ఉంటానమ్మా. అందరూ భోంచేసి వెళ్ళండి”

“అలాగే అంకుల్. దినేష్ ను పంపడం మరచిపోకండి” అమ్మాయిలందరూ ఒకేసారి అన్నారు.

కొడుకుతో విషయం చెప్పి రమేష్ కోసం కదిలాడు. కొడుకుతో పాటు వెళ్ళి అతడి పాట వినాలని ఉన్నా, తనుంటే వాళ్ళ స్వాతంత్ర్యానికి కొద్దో గొప్పో భంగం కలుగుతుందని ఆ ఆలోచన మానుకున్నాడు.

కొద్దిసేపటి తర్వాత మధు గుర్తొచ్చాడు రఘురాంకు.

“రమేష్. మీ వాడు కనబడడేం”

“అదే నాకూ అర్థం కావడం లేదు. సాయంత్రం దాకా నాలోనే ఉన్నాడు. ఊరినుంచి తన ఫ్రెండ్స్ వచ్చేసరికి మాయమయిపోయాడు” బాధగా అన్నాడు రమేష్.

“వచ్చేస్తాడులే. నీవు కంగారుపడకు”

“రఘూ ఓ చిన్న సహాయం చేస్తావా” అభ్యర్థనగా అన్నాడు రమేష్.

“చెప్పరా ఏం కావాలి?”

“మధు తన ఫ్రెండ్స్ కోసం మయూర లాడ్జిలో రూమ్స్ బుక్ చేశాడు. వాడు అక్కడే ఉండిపోయాడేమో నీవు వెళ్ళి నేను రమ్మన్నానని చెప్పి పిలుచుకు రాగలవా”

“అంతేకదా. తప్పకుండా వెళ్తాను” బయలుదేరబోతున్న రఘురాంను వెనక్కు పిలిచి ఏదో చెప్పబోయి సంతయిస్తున్నట్లు ఆగిపోయాడు.

“మధు ఎక్కువగా త్రాగకుండా నేను చూసుకుంటానులే. నీవు నిశ్చింతగా ఉండు”

రమేష్ కళ్ళలో నీరు నిండుకొన్నాయి. అతన్ని అలా చూసిన రఘురాంకు మనసులో ఎంతో బాధ కలిగింది.

“ఛ ఛ. ఇంట్లో శుభకార్యం జరిగి అందరూ సంతోషంగా ఉన్నప్పుడు అలా కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకోకూడదు. కంట్రోల్ యువర్ సెల్ఫ్. ఎవరైనా చూస్తే బాగుండదు. నేను వెళ్ళి యిప్పుడే మధుని పిలుచుకొని వస్తాను”

లాడ్జిలో మధును చూడగానే రమేష్ ఊహించింది నిజమేనని అర్థమైంది రఘురాంకు. అతన్ని చూసి మధు తడబడ్డాడు.

“అంకుల్. మీరేమిటి యిలా వచ్చారు” కంగారుగా అతన్ని సమీపించి అన్నాడు.

“మీ చెల్లెలి పెళ్ళి రిసెప్షన్ కు నిన్ను పిలవడానికి వచ్చాను” రూము మధ్యలో కనిపిస్తున్న ఖాళీ బాటిల్స్ ను చూస్తూ అన్నాడు.

“నేనూ బయలుదేరడామనే అనుకొంటున్నాను. ఫ్రెండ్స్ బలవంతం చేస్తే..”

“త్రాగుతూ కూర్చున్నావు. చాలా బాగుంది. సొంత చెల్లెలి పెళ్ళి రిసెప్షనుకు రాకుండా త్రాగుతూ కూర్చునేవాణ్ణి నిన్నే చూశాను. మీ నాన్నను చూడలేకపోతున్నానయ్యా. ఫంక్షన్

రోజు కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకొంటున్నాడు నీ ప్రవర్తన వల్ల''

''సారీ అంకుల్. పదండి వెళదాం''

ఫ్రెండ్స్ తో చెప్పి రఘురాంతో బయలుదేరాడు. ఫంక్షన్ హాలు చేరగానే కారు దిగి నేరుగా వెళ్ళి తండ్రి పక్కన నిలబడ్డాడు. అతన్ని చూసిన రమేష్ మనసు కోపంతో, బాధతో రగిలిపోసాగింది.

''ఈ ఒక్కరోజు కాస్త స్థిరంగా ఫంక్షన్ లో ఉండలేవా.. అడిగిన వాళ్ళకు జవాబులు చెప్పలేక ఛస్తున్నాను. ఎప్పుడు తెలుసుకుంటావురా బాధ్యతలు?''

విసురుగా అక్కడ్నుంచి కదలి అప్పుడే బయలుదేరబోతున్న ఖాళీ ఆటోలో ఎక్కి వెళ్ళిపోయాడు మధు. వాళ్ళిద్దరి మధ్య ఏం జరిగిందో అర్థం కాక నిశ్చేష్టుడై నిలబడిపోయాడు రఘురాం.

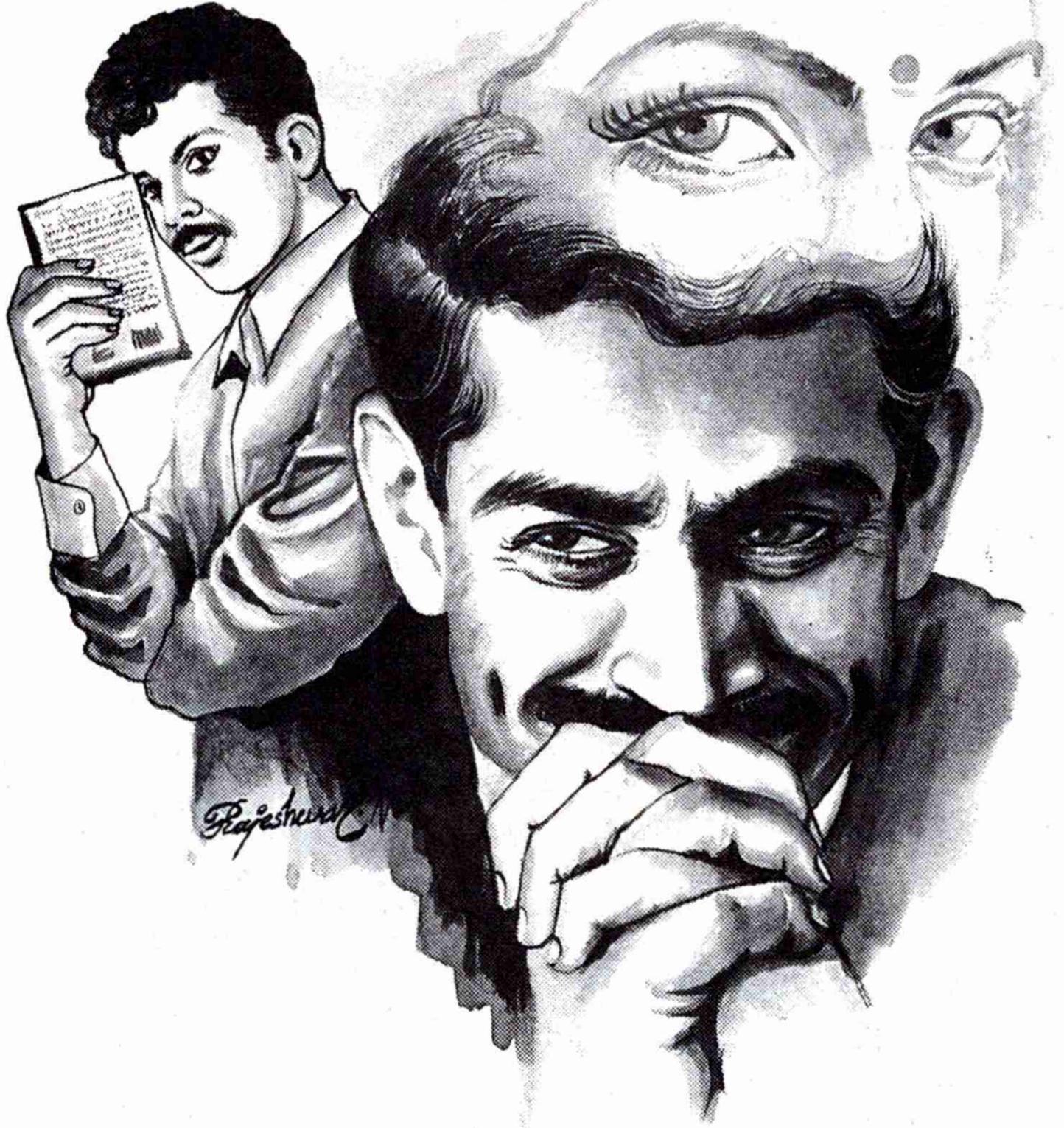
★ ★ ★

కుమార్తెను చెన్నైలో అత్తగారింట్లో దిగబెట్టి తిరిగి హైదరాబాదు రైల్వే క్లారు రమేష్ దంపతులు. ఒక బాధ్యత తీరిందన్న తృప్తి, బిడ్డ దూరంగా ఉంటుందే అన్న బాధ వాళ్ళ మనసుల్లో ఉంది.

''మధు అమ్మాయి పెళ్ళిలో ఎంతో చక్కగా పనులు చేశాడండీ. మనం అనవసరంగా భయపడ్డాం'' అంది వసుధ భర్తతో. ఇంకా ట్రైను బయల్దేరడానికి చాలా సమయం ఉండటంతో కంప్యూటర్ మెంట్ ఖాళీగానే ఉంది. కూతురూ, అల్లుడూ హనీమూన్ కు ఊటీకి మధ్యాహ్నమే వెళ్ళిపోయారు. వియ్యంకులు రైల్వే స్టేషనుకు వస్తామనే అన్నారు కానీ వీళ్ళే వద్దని వారించారు.

''హూం. నీకంతే తెలుసు. పెళ్ళి తిరుమలలో కాబట్టి అక్కడ బుద్ధిగానే ఉన్నాడు. రిసెప్షను రోజు రాత్రి పది దాకా వాడు ఫ్రెండ్స్ తో త్రాగుతూనే ఉన్నాడు. మధ్యలో రఘు వెళ్ళి పిలుచుకుని వచ్చాడు. నేను వాడి వాలకం చూసి కడుపుమండి తిట్టాను. నన్నో పురుగును చూసినట్లు చూసి మళ్ళీ ఫ్రెండ్స్ దగ్గరకే వెళ్ళిపోయాడు. అందరూ నీ కొడుకెక్కడ అని అడగడమే. నాకు పదిమంది ముందూ గౌరవంగా బ్రతికే అదృష్టం లేదు'' బాధగా అన్నాడు.

మనస్సు చివుక్కుమంది వసుధకు. భర్త అంత బేలగా మాట్లాడటం ఎప్పుడూ చూడలేదు ఆమె.

''మీరు బాధపడకండి. వాడు తప్పకుండా మారతాడు. నాకు ఆ భగవంతుడి పైన నమ్మకం ఉంది'' భర్తను ఓదారుస్తూ అంది.

''చూద్దాం. పాపం రఘుకు కూడా శ్రమ ఇచ్చాను మధు విషయంలో''

''ఆయన ఎవరికి ఏ అవసరం వచ్చినా తను ముందుంటాడు. శారదా అంతే. ఇదివరకు పరిచయం లేనివారు కూడా ఆమె నవ్వుతూ మాట్లాడుతుంటే చాలా ఏళ్ళ పరిచయం ఉన్నట్లు ఫీలవుతారు''

''మన రఘురాం పిల్లల విషయంలో చాలా అదృష్టవంతుడు. వాళ్ళు చక్కగా చదవడమే కాదు, మంచి క్రమశిక్షణ, పెద్దలంటే గౌరవం ఉన్నవారు. ముఖ్యంగా తల్లిదండ్రుల మాట జవ

దాటరు''

''దాన్ని అదృష్టం అనకండి. అదృష్టం కూడా ఉండాలి కానీ అది కొంత శాతమే కారణం. రఘురాం అన్నయ్య పిల్లల్ని ఎలా పెంచాడో నాకు తెలుసు. ఆఫీసు వదిల్లే ఇంటికెళ్ళి పిల్లలతో ఆడుకునేవాడు, చదివించేవాడు. ఎన్నో ప్రదేశాలూ, ఊర్లూ చూపించాడు. మంచిగా ఉండడం, మంచి చెయ్యడం తన ప్రవర్తనతోనే చూపించాడు. వారిలో క్రమశిక్షణ పెంపొందించాడు. మీరేం చేశారు. ప్రతిరోజూ ఆఫీసులో అర్ధరాత్రి వరకూ క్యారమ్స్, పేకాలు, ఫ్రెండ్స్ తో తిరగడాలు చేశారు. నిజానికి ఫ్రెండ్స్ తో తిరగాలని, గేమ్స్ ఆడాలని ఏ మగవాడికి ఉండదు? కానీ రఘురాం అన్నయ్య తన బాధ్యతలు తెలుసుకుని, కొన్ని త్యాగాలు చేశాడు. ఇప్పుడు ఆ ఫలం అనుభవిస్తున్నాడు. విత్తనమే నాలుకుండా ఫలం రావాలంటే ఎలా వస్తుంది?''

సి.ఎన్.చంద్రశేఖర్

రమేష్ ముఖం చూశాక తను అలా మాట్లాడి ఉండకూడదు అనుకుంది వసుధ. అసలే మధు ప్రవర్తనతో కాస్త చెదిరిన మనసుతో ఉన్నాడు.

“మిమ్మల్ని హార్ట్ చేయాలని కాదు నా ఉద్దేశ్యం. అన్నయ్య కొన్ని ఏళ్ళు అలా తనకు తానే కొన్ని నిబంధనలు విధించుకుని, ఓపికతో పద్దతి ప్రకారం కష్టపడ్డాడు. ఆ కష్టాన్ని మీరు అదృష్టం అంటే నాకు బాధ కలిగింది”

“నీవన్నది నిజమే. పిల్లల జీవితాల్లో అతి ముఖ్యమైన సమయంలో నేను నిర్లక్ష్యం చేశాను. ఆనాడు నా బాధ్యత సక్రమంగా నిర్వర్తించి ఉంటే ఇప్పుడు నిశ్చింతగా ఉండేవాడిని. నా బిడ్డ బాగుం డడమే కాదు. సమాజానికి ఓ మంచి పౌరుణ్ణి ఇచ్చానన్న తృప్తి కూడా లభించి ఉండేది”

హైదరాబాద్ చేరగానే రఘురాంని కలిసి కొడుకు విషయం మాట్లాడాడు.

“గతంలో నేను కొన్ని పొరబాట్లు చేసిన మాట నిజం. ఇప్పుడు మధు ప్రవర్తనలో మార్పుకోసం ఎలాంటి త్యాగాలకైనా నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను. చెప్పు. నన్నేం చేయమంటావు?”

“వసుధతో కలిసి ఊటీకెళ్ళి ఓ పదిరోజులు ఎంజాయ్ చేసిరా” నవ్వుతూ అన్నాడు రఘురాం.

“నేను సీరియస్ గా మాట్లాడుతూంటే నీవు జోకులు వేస్తున్నావు” నిష్టారంగా అన్నాడు రమేష్.

“నేనూ సీరియస్ గానే మాట్లాడుతున్నాను.

మంది ఉన్నారు. ఏదైనా పెళ్ళి, ఫంక్షన్ అంటే చాలు త్రాగడం, తర్వాత గుట్టుగా భోజనం చేసి వచ్చేయడం. పిక్నిక్ కు వెళ్ళినా, పోటీలకు వెళ్ళినా త్రాగడం తప్పనిసరి. ఆ తర్వాత వారి ఓవర్ యూ షన్ చూడలేక మాకు చికాకు వస్తూంటుంది. అందరూ కలిసి హాయిగా అంత్యాక్షరి ఆడుకోవ చ్చని వారికి తెలియదు. పులిహోర, దద్దోజనం ఆపులతో కలిసి తింటే ఎంత రుచిగా ఉంటుందో వాళ్ళకు తెలియదు. పిల్లలు తమకు తెలిసిన స్కిల్స్ ఎగ్జిబిట్ చేస్తూంటే ఎంత ముద్దొస్తారో వారికి తెలియదు. వారికి తెలిసినదల్లా నలుగురు కలిస్తే త్రాగాలి. అంతే”

“అయితే మధు మారతాడంటావా” ఆశగా అడిగాడు రమేష్.

“నీకా అనుమానమే అక్కర్లేదు”

“వాడి ఆఫీసు టైమింగ్స్ డిఫరెంట్ గా ఉంటాయి. రాత్రిళ్ళు లేట్ గా వస్తూంటాడు. మీకు ఇబ్బంది కదా”

“అవన్నీ నేను చూసుకుంటాను. నీవు హాయిగా కొద్దిరోజులు గడిపిరా”

“అలాగే. థ్యాంక్యూ”

రఘురాం చేయి

అందు

కుంటూ

అన్నాడు

రమేష్. ఊటీలో పదిరోజులు గడిపి తిరిగొచ్చిన రమేష్ దంపతులకి రైల్వే స్టేషన్ కు మధు రావడం ఆశ్చర్య పరిచింది. తల్లిదండ్రుల్ని రిసీవ్ చేసుకుని, ఇల్లు చేరాక బయటకు వెళ్ళి టిఫిన్ తెచ్చాడు మధు.

స్నానం చేశాక తన గదిలోని ఫోన్ నించి రఘు రాం తో మాట్లాడాడు రమేష్.

“ఎప్పుడొచ్చావ్ ఊరినుంచి? ఎలా గడిచింది మీ హనీమూన్”

“చాలా హాయిగా ఉంది. నీలాంటి స్నేహితుడు అండగా ఉంటే ఎంత నిశ్చింతగా ఉంటుందో అనుభవం వల్ల ఈరోజు తెలిసింది. మధు ఎలా ఉన్నాడు మీతో”

“చాలా బాగున్నాడు. అతనిలోని మరో వ్యక్తిని చూశాను నేను. హి ఈజ్ ఇంటెలిజెంట్ అండ్ అండర్ స్టాండింగ్”

“మళ్ళీ త్రాగాడా?”

“లేదు. గత ఆదివారం దినేష్ పుట్టినరోజుని చెప్పి సెలబ్రేట్ చేశాం. నిజానికి దినేష్ పుట్టింది అక్టోబర్ లో. మధు కోసమే అలా నాటకం ఆడాం. పుట్టినరోజు ఎలా సెలబ్రేట్ చేసుకో వచ్చో అతనికి తెలిసింది. ఇక పాత సెలబ్రేషన్ పద్ద తుల జోలికి పోడనే అనుకుంటాను”

“అంత ఖచ్చితంగా ఎలా చెప్పగలవు?”

“మధు ఆల్కహాల్ కంటే అద్భుతమైన వస్తు వును మా ఇంట్లో కనుక్కొన్నాడు కనుక”

“ఏమిటది” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు రమేష్.

“నా కూతురు షాలిని”

“ఏమిట్రా నీవంటున్నది?”

“అవును. షాలినితో స్నేహం మధులో మార్పు తీసుకొచ్చింది. ఆమె మధుపై కన్నర్ని చూపింది. అతనిలోని మంచిని మెచ్చుకుంది. తన ప్రవర్తనతో ప్రభావి తుణ్ణి చేసింది. స్వతహాగా మధు చెడ్డవాడు కాడు కనుక త్వరగా మారాడు”

“మరి రేపు షాలినితో ప్రేమ అంటూ మొదలుపెడతాడేమో ఆలోచించావా”

“ఆలోచించాను. వాళ్ళిద్దరిపై నాకు నమ్మకం ఉంది. ఒకవేళ అన్నా అభ్యం తరం చెప్పడానికి నాకు ఏ కారణం కన్పించడం లేదు. వాళ్ళిద్దరూ నా బిడ్డలే. నీవేమంటావ్?”

“నాకేం అభ్యంతరం లేదు. కాకపోతే కట్నంలో డిస్కాంట్ మాత్రం ఇవ్వలేను”

“ఎంతకాలి కట్నం నీకు?”

“డబ్బు రూపేణా వద్దు”

“మరింకేం కావాలి?”

“కలకాలం నీ స్నేహం”

ముచ్చటగా మూడోసారి...

నమిత నటించిన 'సొంతం' చిత్రం పరాజయం పాలైనా కూడా 'జెమిని'లో చాన్స్ తన కెరీర్ కి ఉపయోగపడుతుందని ఎంతగానో ఆశించి దామె. ఈ సినిమా నుంచి తన పేరును ఖైరవిగా కూడా మార్చుకుంది. కానీ ఆ సినిమా కూడా ఆమెకి మరింత నిరాశను కలిగించడంతో ఇప్పుడామె తన దృష్టినంతా రవితేజతో చేస్తున్న మూడో చిత్రంపై కేంద్రీకరించింది. ఈ సినిమా మరి ఆమె భవిష్యత్తుకు ఎలాంటి మేలు చేస్తుందో!

మీరు ఊర్లోలేని పదిరోజులూ మధు మా ఇంట్లో ఉంటాడు. మేమంతా కలిసి అతనిలో మార్పు కోసం ప్రయత్నిస్తాం. మధు ఆల్కహాల్ కి బానిస కాదు. కాకపోతే సెలబ్రేషన్ అంటే ఫ్రెండ్స్ తో త్రాగడమే అనే భ్రమలో ఉన్నాడు. అంతెందుకు. మా ఆఫీసులో కూడా కొంత

